

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4C/82/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112231791
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5112231791.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou, v právnej veci navrhovateľa spol. Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, práv. zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s.r.o., so sídlom Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 36 857 033, proti odporkyňi Q. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, o zaplatenie 666,36 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 549,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 549,- € od 04.06.2011 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa návrh zamietá.

Odporkyňa je povinná nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 8,20 € titulom náhrady trov právneho zastúpenia a vo výške 3,80 € titulom náhrady súdnych poplatkov, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 19.08.2012 a upraveným podaním doručeným súdu dňa 31.10.2012 domáhal rozhodnutia, ktorým by súd odporkyňi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 666,36 eur spolu s úrokom vo výške 16,90 % ročne zo sumy 666,36 eur od 04.06.2011 do zaplatenia a spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 666,36 eur od 04.06.2011 do zaplatenia a povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania.

Návrh navrhovateľ skutkovo odôvodnil tým, že dňa 11.03.2009 uzavrel s odporkyňou Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb (ďalej len „zmluva“), ku ktorej na základe návrhu odporkyne ako majiteľa účtu bola zriadená služba „Povolené prečerpanie na osobnom účte“. Zmluvné strany sa dohodli ne vedení účtu za podmienok uvedených v zmluve a všeobecných obchodných podmienkach a podmienkach zriadenia a vedenia služby „Povolené prečerpanie na osobnom účte“. Nakoľko odporkyňa neuhradila navrhovateľovi debetný zostatok na účte zriadenom podľa zmluvy, navrhovateľ dňa 26.05.2011 odstúpil od zmluvy. Na základe výpisu z účtu zo dňa 06.03.2011 je výška aktuálneho debetného zostatku v sume 666,36 eur. Podľa podmienok zriadenia a vedenia služby „Povolené prečerpanie na osobnom účte“ sa klient zaviazal splácať sumu čerpaných peňažných prostriedkov spolu s úrokmi podľa bodu 10 týchto podmienok, pričom na sumu čerpaných peňažných prostriedkov nad výšku debetného limitu sa uvedený úrok tiež aplikuje. Výška úroku podľa úrokovej sadzby produktov je 16,90 %. Navrhovateľ si ďalej uplatňuje nárok na úrok z omeškania.

Odporkyňa sa k návrhu na začatie konania písomne nevyjadřila.

Vo veci bol dňa 17.01.2013 vydaný Platobný rozkaz pod č.k. 13Ro 292/2012-45, ktorým súd vyhovel návrhu navrhovateľa v celom rozsahu. Vzhľadom na to, že sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť odporkyni do vlastných rúk, t.j. nemohli byť dodržané procesno-právne ustanovenia § 173 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), súd platobný rozkaz uznesením zo dňa 06.03.2013, č.k. 13Ro 292/2012-48 zrušil.

Dňa 22.01.2014 súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 4C/82/2013-122, ktorým návrh zamietol a odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Zamietnutie návrhu súd odôvodnil tým, že navrhovateľ nepredložil súdu taký listinný dôkaz, z ktorého by vyplývala existencia debetného zostatku na účte odporkyne. Z predloženého výpisu z účtu za obdobie 01.06.2011 - 03.06.2011, t.j. jediného výpisu, ktorý navrhovateľ predložil ako dôkaz o existencii nepovoleného debetného zostatku na účte odporkyne, vyplýva, že zostatok na osobnom účte k 03.06.2011 je 0,00 eur. Suma 666,36 eur, o ktorej navrhovateľ tvrdí, že predstavuje výšku istiny debetu, je označená ako kreditná, nie ako debetná položka. Nejde teda o sumu finančných prostriedkov, ktoré odporkyňa vyčerpala a navrhovateľovi nezaplatila, ale keďže táto suma je označená ako kladná, ide o sumu finančných prostriedkov, ktoré boli na osobný účet pripísané, a to dňa 03.06.2011, ako to vyplýva aj z rozpisu transakcií na účte. Výsledný zostatok na účte po pripísaní tejto sumy 666,36 eur je potom označený ako 0,00 eur, z čoho celkom zrejme vyplýva, že ku dňu 03.06.2011 na osobnom účte neexistoval žiadny nesplatený debetný zostatok. K uvedenému záveru prísvedčuje aj fakt, že podľa predloženého výpisu bol na účte odporkyne za bezprostredne predchádzajúce obdobie do 31.05.2011 zostatok mínus 666,72 eur. Pokiaľ by teda na účte za obdobie 01.06.2011 - 03.06.2011 mal existovať nesplatený debetný zostatok, ako navrhovateľ tvrdí, musel by tento byť označený rovnako znakom mínus, ako tomu bolo podľa skoršieho výpisu. Pokiaľ je však zostatok na účte 0,00 eur a suma 666,36 eur je kreditnou položkou, ktorá bola na účet pripísaná dňa 03.06.2011, nemožno dospieť k inému záveru, ako, že navrhovateľ nepreukázal existenciu nepovoleného debetného zostatku, ktorého zaplata sa návrhom na začatie konania domáha. Z predložených listinných dôkazov totiž žiadny nepovolený debet na účte nevyplýva.

Na odvolanie navrhovateľa odvolací súd uznesením č.k. 10Co/667/2014-168 zo dňa 30.04.2015 rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Krajský súd v Žiline v uznesení uviedol, že okresný súd nedôsledne vyhodnotil len "prvú časť" výpisu z účtu, v ktorej je (skutočne) konštatovaný zostatok 0,00 eur a kreditná položka v sume 666,36 eur. Z rozpisu transakcií na danom účte ("druhá časť výpisu") ale vyplýva, že kreditná položka predstavuje vyrovnanie zostatku zatvoreného účtu. Hoci uvedené označenie výslovne nevymedzuje, kto vykonal dané vyrovnanie, t.j. kto uhradil debetný zostatok, predmetný údaj bez ďalšieho neznamena, že tak učinila odporkyňa. Pokiaľ okresnému súdu nebol zřejmý postup pri evidenčnom uzatváraní účtu (napr. z jeho rozhodovacej činnosti v iných obdobných veciach navrhovateľa - § 121 O.s.p.) mal vykonať za účelom ustálenia skutkového stavu (ďalšie) dokazovanie alebo minimálne požadovať doplňujúce vyjadrenie od navrhovateľa. Z vyjadrenia navrhovateľa v rámci odvolania vyplýva, že kreditná položka bola "evidenčnou platbou" samotného navrhovateľa a debetný zostatok na účte odporkyne (podľa navrhovateľa) predstavoval 666,36 eur. Zásadný skutkový záver okresného súdu, od ktorého sa odvíja zamietajúci výrok, je teda nesprávny. Zároveň v ďalšom konaní uložil súdu, aby hodnotil nárok navrhovateľa štandardným spôsobom posúdenia hmotnoprávných nárokov účastníkov. Predpokladom uvedeného bude náležitá špecifikácia (vykonaná navrhovateľom), aké položky (poplatky, sankcie, úroky, čerpané sumy a pod.) tvoria spolu žalovanú sumu.

V ďalšom konaní navrhovateľ na výzvu súdu dňa 07.10.2015 uviedol, že odporkyňa mala poskytnúť limit povoleného prečerpania v sume 200,- eur a po prvý raz ho čerpala v novembri 2010. Následne dňa 03.12.2010 navrhovateľ odporkyni limit navýšil na 800,- eur, z ktorého čerpala odporkyňa v decembri 2010. Odporkyňa sa dostala do omeškania s vrátením nepovoleného prečerpania nad bankou povolený limit prvýkrát dňa 01.02.2011, pričom toto sa navyšovalo všetkými nasledujúcimi debetnými obratmi na účte. Splácanie povoleného prečerpania sa uskutočňuje automaticky, priebežným znižovaním záporného salda, teda nie mesačnými splátkami. Doložil platobnú históriu na účte, a uviedol, že súčet debetných operácií na účte je 3.104,24 eur za obdobie od 02.11.2010 do 03.06.2011, súčet kreditných operácií za to isté obdobie je 2.323,57 eur + predchádzajúci zostatok 114,31 eur. Rozdiel predstavuje 666,36 eur, pričom vyúčtované poplatky vyplývajú z priloženého sadzovníka poplatkov.

Súd nariadil pojednávanie na deň 06.05.2016, na ktoré sa účastníci nedostavili. Navrhovateľ ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti. Odporkyňa mala predvolanie

na pojednávanie doručené náhradným spôsobom, svoju neúčast' neospravedlnila ani nepožiadala o odročenie pojednávania z vážneho dôvodu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 11.03.2009 uzavrel navrhovateľ (v tom čase pod obchodným menom Dexia banka Slovensko a. s.) s odporkyňou Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb. V tejto zmluve sa zmluvné strany dohodli na vedení bankového účtu za podmienok uvedených v zmluve a Všeobecných obchodných podmienkach. Zároveň odporkyňa požiadala o vydanie platobnej karty k osobnému účtu. V zmysle bodu 4. predmetnej zmluvy odporkyňa nepodala návrh na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby Povolené prečerpanie na osobnom účte, t.j. v zmysle zmluvy táto služba nebola zriadená.

Na základe Návrhu majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služieb Povolené prečerpanie na osobnom účte zo dňa 18.08.2009 sa účastníci konania dohodli na zriadení služby Povolené prečerpanie na osobnom účte, ktorý účet je totožný s účtom zriadeným na základe zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb uzatvorenou medzi účastníkmi konania dňa 11.03.2009 (č. 0568644001/5600), a to za podmienok uvedených vo Všeobecných obchodných podmienkach navrhovateľa.

Z listiny datovanej dňom 18.08.2009 vyplýva, že odporkyňa podala návrh na prehodnotenie výšky debetného limitu vo výške 200,- eur.

V zmysle čl. III bodu 23 VOP: Ak účet/ vkladná knižka dosiahne debetný (záporný zostatok) prípadne sa prekročí povolené prečerpanie, je klient povinný vysporiadať záporný zostatok/nepovolené prekročenie v lehote uvedenej vo výzve banky vo forme výpisu z technického systému banky. Takéto prekročenie sa považuje za podstatné porušenie zmluvy. Ak v tejto lehote klient zostatok nevysporiada, bude banka vymáhať takto vzniknutú pohľadávku súdnou cestou alebo si ju vysporiada vzájomným započítaním na ľarchu pohľadávky klienta voči banke. Ak vznikne na účte debetný zostatok, resp. je prekročené povolené prečerpanie, má banka právo uplatniť úročenie debetu/nepovoleného prečerpania a následne takýto úrok zúčtovať na ľarchu účtu/ vkladnej knižky, príp. účtovať si sankčný poplatok. Ten je spolu s debetnými úrokmi uvedený v sadzobníku.

V zmysle čl. I bodu 6 VOP, za poskytovanie bankových produktov/ služieb a úkony s nimi súvisiace, je banka oprávnená účtovať si poplatky podľa aktuálneho sadzobníka poplatkov banky v platnom znení. Banka má právo meniť sadzobník. Banka sa zaväzuje zverejniť nové znenie sadzobníka vo svojich obchodných priestoroch a na svojej internetovej stránke najneskôr v deň účinnosti zmeny.

Podľa predloženého sadzobníka poplatkov platného od 01.03.2011 sankčná úroková sadzba predstavovala 20% ročne, ako aj sankčná úroková sadzba pri nepovolenom debete na osobnom účte.

Listom zo dňa 26.05.2011 oznámil navrhovateľ odporkyňi, že debetný zostatok činí 650,29 eur a na základe uvedeného odstupuje navrhovateľ od príslušnej zmluvy o účte dňom doručenia tohto oznámenia odporkyňi

Súd sa oboznámil ďalej s výpismi z účtov č. 6 až 11 (čl. 176-192 spisu) a s jednotlivými účtovnými položkami a zostatkami na bankovom účte. Z (časovo posledného) výpisu z bankového účtu č. 6 za obdobie od 01.06.2011 do 03.06.2011 vyplýva, že zostatok na bankovom účte k 31.05.2011 činil mínus 665,62 eur (korešponduje s výpisom č. 5). Z uvedeného výpisu z bankového účtu vyplýva, že k uvedenému zostatku sa pripočítala ešte jedna debetná položka v sume - 0,74 eur . Hoci je na výpise dňom 03.06.2011 evidovaná pod označením Vyrovnanie zostatku zatvoreného účtu kreditná položka + 666,36 eur, súd s poukazom na objasnenie spôsobu účtovného uzavretia bankového účtu zo strany navrhovateľa a aj s poukazom na záväzný právny názor odvolacieho súdu ustálil, že uvedená kreditná transakcia nie je platbou odporkyne, ktorou by došlo k úhrade debetného zostatku, ale len evidenčnou internou transakciou navrhovateľa, bez ktorej nemožno viesť účet ako uzavretý.

Podľa § 708 Obchodného zákonníka: (1) Zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. (2) Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka: Ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka: Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného v rozhodnom čase, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Odporkyňa nespochybnila uzavretie zmluvy, na základe ktorej jej navrhovateľ zriadil osobný účet. Na základe dohody s navrhovateľom bolo umožnené odporkyni používať účet ako účet s povoleným prečerpaním. Banka je v zásade zaviazaná vykonať výplaty a platby z bežného účtu, t.j. debetné operácie iba v rozsahu dohodnutého zostatku na bežnom účte. Nie je však vylúčené, aby banka vykonávala debetné operácie nad uvedený rozsah, pokiaľ sa na tom dohodne s majiteľom bežného účtu. V takom prípade má bežný účet povahu kontokorentného účtu, pričom z hľadiska záväzkových vzťahov ide o kombináciu zmluvy o bežnom účte a zmluvy o úvere. To znamená, že v zmluve o bežnom účte môže byť dohodnuté, že banka v súlade s § 710 Obchodného zákonníka prevedie do určitej čiastky príkazy majiteľa účtu k platbám, i keď nie sú na účte potrebné peňažné prostriedky (tzv. kontokorentný úver alebo povolené prečerpanie). Z uvedeného vyplýva, že bežný účet môže byť zriadený s úverovým rámcom, ktorý umožňuje klientovi skĺznuť do mínusového zostatku, avšak len v rozsahu stanoveného úverového rámca. Pre bežný účet s mínusovým zostatkom sa uzatvára úverová zmluva a jedná sa o kontokorentný úver, podliehajúci úprave ustanovení o zmluve o úvere (§ 497 a. nasl. Obchodného zákonníka).

Súd vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporkyňou bola dňa 11.03.2009 uzatvorená zmluva o bežnom účte a následne na základe žiadosti odporkyne bolo k bežnému účtu zriadené povolené prečerpanie vo výške 200,- eur, ktorá výška bola na základe žiadosti odporkyne prehodnotená. Ako vyplýva z výpisu z účtu č. 11 (č.l. 191) výška debetného limitu od 01.04.2010 činila 200,- eur a ako vyplýva z č.l. 185, od 03.12.2010 výška debetného limitu činila 800,- eur.

Odporkyňa však porušila svoj záväzok splatiť čerpané požičané finančné prostriedky, v dôsledku čoho navrhovateľ listom zo dňa 26.05.2011 odstúpil od zmluvy a súčasne vyzval odporkyňu na zaplatenie debetného zostatku na účte.

Z predložených výpisov z účtu vyplýva, že navrhovateľ vypočítal dlžný debetný zostatok vo výške 666,36 eur, pričom z výpisov mal súd zistené, že:

- sumu 67,02 eur, ktorá bola účtovaná na ľarchu účtu odporkyne, predstavovali úroky,
- sumu 50,34 eur, ktorá bola účtovaná na ľarchu účtu odporkyne, predstavovali poplatky balík výhoda 50+, poplatok za výzvu - debet, poplatok za upozornenie - debet a poplatok za transakciu.
- zvyšok, teda suma 549,- eur predstavuje dlžná istina (rozdiel medzi vyčerpanou a uhradenou istinou).

Z výpisu z účtu vyplýva, že navrhovateľ priebežne odporkyni účtoval rôzne poplatky - poplatky balík výhoda 50+, poplatok za výzvu - debet, poplatok za upozornenie - debet a poplatok za transakciu. Tieto sumy boli pripočítavané na ľarchu účtu odporkyne, teda o tieto sumy sa priebežne navyšoval debet na účte.

Súd však zistil, že žiaden z účtovaných poplatkov nevyplýva zo zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb uzatvorenej s odporkyňou. Takéto poplatky neboli s odporkyňou dohodnuté priamo v zmluve. Podľa čl. VI. bodu 4 zmluvy za poskytovanie produktov/služieb je banka oprávnená zúčtovať si poplatky podľa sadzobníka poplatkov Dexia banky Slovensko, a.s. v platnom znení a všetky takéto poplatky účtuje na ľarchu účtu zriadeného na základe zmluvy, ktorého sa poskytnutie produktu/služby týka, resp. na ľarchu akéhokoľvek iného účtu majiteľa účtu vedeného v banke. Z predloženého sadzobníka poplatkov Dexia banka Slovensko, a.s. (účinného od 13.09.2010 - čl. 194) vyplýva, že zakotvoval jednotlivé poplatky. Poplatky neboli súčasťou zmluvy, ale sú len súčasťou sadzobníka, ktorý sadzobník navyše navrhovateľ po uzavretí zmluvy jednostranne mení, ako je to zrejmé z vyššie cit. čl. I bodu 6 VOP a aj z dvojakeho sadzobníka predloženého súdu (účinného od 01.03.2011 na čl. 13 a od 13.09.2010 na čl. 194). Odporkyňa tak nemala možnosť pri uzatvorení zmluvy oboznámiť sa s tým, že jej hrozia uvedené poplatky. Navyše z poplatku s popisom „poplatok za transakciu“ nie je možné ani zistiť, ktorý poplatok z predloženého sadzobníka zodpovedá vyúčtovanému poplatku, nakoľko popis konkrétnej transakcie nie je uvedený, a preto ho nemožno stotožniť s konkrétnym poplatkom obsiahnutým v sadzobníku. Čo sa týka poplatkov za upozornenie/výzvu - debet účtovaných podľa výpisu z účtu v sume 5,- eur a 15,- eur, tak tento druh poplatku a ich výška je zakotvená v predloženom sadzobníku poplatkov. Navrhovateľ však nepreukázal, že by bol tieto dve výzvy/upozornenia odporkyňi vôbec doručoval. Z tohto dôvodu, súd nemal preukázané skutočné doručovanie uvedených písomností, za ktoré si navrhovateľ účtoval poplatky. Okrem toho súd uvádza, že suma 5,- eur a 15,- eur za upozornenie či výzvu určite nemôže byť adekvátnou náhradou za domnelé výdavky navrhovateľa spojené so zaslaním upomienky, ktoré zaslanie upomienky je automaticky vykonané prostredníctvom elektronických prostriedkov navrhovateľa bez reálneho podielu ľudského faktora a neprináša navrhovateľovi takmer žiadnu škodu vo forme s týmto spojených vynaložených výdavkov. Rovnako je potrebné poukázať aj na to, že zaslanie upomienky z hľadiska jeho vzťahu k vzniku práva navrhovateľa na zaplatenie prípadnej dlžnej sumy, ani z hľadiska vzniku nejakých jeho iných práv, nemá žiadnu právnu relevanciu a ide len o nadbytočný úkon.

Súd ďalej z výpisu z účtu zistil, že navrhovateľ na ľarchu účtu odporkyne účtoval priebežne okrem poplatkov aj úroky, v danom prípade sa celkom zrejme jedná o účtovanie úrokov za vzniknutý záporný debetný zostatok. Týmito úrokmi však navrhovateľ úročil nielen odporkyňou skutočne nad rámec zostatku na účte spotrebované finančné prostriedky, ale aj vyššie uvedené poplatky, na ktoré navrhovateľovi z dôvodov už vyššie uvedených nárok nevznikol. V prvom rade, pokiaľ súd skonštatoval, že na priebežne účtované poplatky navrhovateľovi nárok nevznikol, nemohol mu vzniknúť nárok ani na úroky počítané z nich.

Navyše súd dodáva, že ani konkrétna úroková sadzba tohto úroku nebola dohodnutá s odporkyňou priamo v zmluve. Výška úroku vyplýva iba zo sadzobníka, pričom nič nebráni navrhovateľovi tento sadzobník kedykoľvek meniť. Hoci v zmysle VOP je každú zmenu sadzobníka navrhovateľ povinný zverejniť vo svojich obchodných priestoroch a na internetovej stránke najneskôr v deň účinnosti zmeny - čl. I bod 6 VOP, odporkyňa v skutočnosti nemá reálnu šancu zistiť, kedy a ako bola tá-ktorá sadzba úroku zmenená, a teda ani zväziť, do akej miery je pre ňu finančne zaťažujúce čerpať finančné prostriedky nad rámec prostriedkov uložených na účte. Preto podľa názoru súdu, aj z dôvodu, že konkrétna výška úrokovej sadzby nebola dohodnutá a uvedená priamo v zmluve s odporkyňou, ale len jednostranne vo vedľajšom dokumente popri zmluve - v sadzobníku, ktorý môže navrhovateľ kedykoľvek jednostranne meniť bez akejkoľvek spolupráce s klientom, by nárok na priebežne účtovaný úrok navrhovateľovi nevznikol. To, že odporkyňi navrhovateľ v jednotlivých bankových výpisoch z účtu oznamoval aktuálnu výšku úroku (avšak to vždy až po tom, čo jej bol už tento úrok na ľarchu účtu naučtovaný) podľa názoru súdu neznamena, že došlo k riadnej dohode účastníkov o jeho výške, keďže zmluva o bežnom účte ani dohoda o povolenom prečerpaní dohodu o úrokoch neobsahovala.

Navrhovateľ tak súdu nepreukázal opodstatnenosť ani výšku uplatnenej pohľadávky čo do sumy 117,36 eur pozostávajúcej z úrokov a poplatkov, preto v tejto časti súd návrh zamietol a vo zvyšku predstavujúcom sumu 549,- eur titulom dlžnej istiny, návrhu vyhovel, keďže nebolo preukázané, že by odporkyňa túto sumu čo i len čiastočne uhradila.

Vzhľadom na už vyššie odôvodnené nedôvodné uplatnenie úrokov, súd zamietol návrh aj v časti žiadaných riadnych úrokov vo výške 16,90% ročne z dlžnej sumy od 04.06.2011 do zaplatenia.

Navrhovateľ si ďalej uplatnil zo sumy nesplateného debetného zostatku 666,36 eur zákonný úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne odo dňa 04.06.2011 do zaplatenia.

Nárok na úroky z omeškania s plnením peňažného dlhu vzniká bez ohľadu na to, čo spôsobilo omeškanie. Úroky z omeškania možno priznať iba od toho času, keď sa dlžník dostal do omeškania. Základným predpokladom vzniku nároku na úroky z omeškania je teda existencia omeškania s plnením peňažného dlhu a základným predpokladom takéhoto omeškania je existencia pohľadávky, t.j. práva na peňažné plnenie a jej zročnosť.

Úroky z omeškania súd priznal odo dňa nasledujúceho po dni vyhotovenia výpisu z účtu, tj. odo dňa 04.06.2011, keďže výpis z účtu bol vyhotovený ku dňu 03.06.2011. Ku dňu 04.06.2011 navrhovateľ vyčíslil celkovú sumu istiny, ktorú mu k tomuto dátumu odporkyňa dlhovala. Ku dňu 04.06.2011 úroky z omeškania predstavovali sadzbu 9,25 % ročne (8 % + 1,25 % základná úroková sadzba ECB), a preto súd priznal úroky z omeškania tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Vo výroku o náhrade trov konania medzi účastníkmi konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 2 OSP, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ sa domáhal priznania sumy 666,36 eur s úrokom z omeškania 9,25% ročne zo sumy 666,36 eur od 04.06.2011 do zaplatenia (ku dňu vyhlásenia rozsudku 303,80 eur) a s riadnym úrokom 16,90% ročne zo sumy 666,36 eur od 04.06.2011 do zaplatenia (ku dňu vyhlásenia rozsudku 555,05 eur). 100%ným úspechom navrhovateľa by bolo priznanie sumy 1.525,21 eur.

Navrhovateľ bol úspešný len čiastočne, lebo mu súd priznal len sumu 549,- eur s úrokom z omeškania 9,25% ročne zo sumy 549 eur od 04.06.2011 do zaplatenia (ku dňu vyhlásenia rozsudku 250,29 eur), teda navrhovateľ bol úspešný v časti o zaplatenie 799,29 eur, čo je 52,40%. Vo zvyšku - v 47,60 % bola úspešná odporkyňa. Úspešnejším účastníkom bol navrhovateľ, ktorého čistý úspech predstavuje 4,8%. Navrhovateľ má preto právo na náhradu trov konania v rozsahu 4,80%.

Navrhovateľ si prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu uplatnil trovy konania titulom náhrady súdneho poplatku a náhrady trov právneho zastúpenia. Náhrada trov právneho zastúpenia bola uplatnená za 3 úkony právnej služby v zmysle ustanovenia § 13a ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhl.), a to:

1. prevzatie a príprava zastúpenia;
2. písomné podanie na súd vo veci samej - návrh na začatie konania
3. písomné podanie na súd vo veci samej - odvolanie proti rozsudku

Súd preskúmal navrhovateľom uplatnený nárok a priznal mu proti odporkyni náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v rozsahu 4,80 % z uplatnenej sumy trov konania nasledovne:

- a/ náhrada súdneho poplatku za návrh v rozsahu 4,80 % zo sumy 39,50 eur, tj. 1,90 eur,
- b/ náhrada súdneho poplatku za odvolanie v rozsahu 4,80 % zo sumy 39,50 eur, tj. 1,90 eur,
- c/ náhrada trov právneho zastúpenia v rozsahu 4,80 % z uplatnenej tarifnej odmeny a režijného paušálu za:

1. úkon právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia podľa § 14 ods. 1 písm. a) v nadväznosti na § 10 ods. 1 vyhl., vo výške 4,80 % z 51,45 eur je 2,47 eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. vo výške 4,80 % z 7,63 eur je 0,36 eur;

2. úkon právnej služby: písomné podanie na súd vo veci samej - návrh na začatie konania podľa § 14 ods. 1 písm. b) v nadväznosti na § 10 ods. 1 vyhl., vo výške 2,47 eur, režijný paušál podľa § 19 ods. 3 vyhl., vo výške 0,36 eur;

3. úkon právnej služby: písomné podanie na súd vo veci samej - návrh na začatie konania podľa § 13a ods. 1 písm. c) v nadväznosti na § 10 ods. 1 vyhl., vo výške 4,80% z 16,60 eur je 0,80 eur (uplatnená tarifná odmena len v sume 16,60 eur, preto súd nemohol priznať viac, než bolo uplatnené), režijný paušál

podľa § 19 ods. X vyhl., vo výške 4,80% z 7,81 eur je 0,37 eur (uplatnený režijný paušál len ako pre rok 2013, hoci podanie bolo spísané v roku 2014).

d/ náhrada DPH 20% z trov právneho zastúpenia : 1,37 eur

Trovy konania predstavujú trovy titulom náhrady súdnych poplatkov v sume 3,80 eur a titulom trov právneho zastúpenia v sume 8,20 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 OSP,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 OSP.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.